

Ohňom vojny spalená zem

Hromovlad

Na tvárach strápených, slzy a žiaľ.
Deti tak skoro dospelé, v ich očiach bolesť, strach.
Mestá sa topia v krvi, na kraj predkov padá tma.
Večná noc ako dážď, dopadá na zem v bolestiach.

Slzy beznádeje rodia každý úsvit.
Kto niesol meč, Obeť - Víťaz - Porazený.
Počiatok konca, zánik čistej krvi.
Trón svetla zborený, zrod doby večnej noci.

Ohňom vojny spálená, krvou ľudí skropená,
... moja zem strápená.

Na bojiskom stúpa dym, rozlieha sa plač.
Kto neprežil, zaplatil, kto prežil dúfa v čas.
Zem pila krv, Otcov, Matiek, Dcér a Synov.
Oheň, čo horel v srdciach, navždy vyhasol.

Krvavý Moloch zaťal svoj meč.
Tisíckami tiel hasí svoj hlad.
Vyhasol plameň, čo chránil náš svet.
Doznieva hlas posledných v útrobach.

Budúcnosť neznáma, ľudský strach.
Vízia zániku, neznámy čas.
Bohatstvo sveta, čo vábi zrak.
Úsvity v rukách každého z nás.